

کار این بچه‌هاست، بعد از این باید بروند و زحمت بکشند تا بیشتر دیده شوند. من هم در خانواده پولدار بزرگ نشدم؛ مثل خیلی‌ها از قشر ضعیف جامعه بودم، اما عشقم فوتبال بودم و همه تلاشم را کردم که در فوتبال دیده شوم و به تیم محبوبم پرسپولیس و تیم ملی برسم. نوجوانان هم باید بازیکنان دیگر را ببینند؛ کسانی مثل خود من که از محله‌های محروم شروع به فوتبال کردیم.»

او معتقد است ناامیدی معنا ندارد و برای رسیدن به هدف باید تلاش کرد. «البته به قول ما فوتبالی‌ها بازیکن باید دستکم ۵-۶ درصد فوتبال در خونش باشد، یعنی در ذاتش استعداد فوتبال بازی کردن داشته باشد و در کنارش تلاش را هم فراموش نکند؛ تا بتواند جای پای بزرگان فوتبال کشور بگذارد.»

دوپینگ من همین پسرهای خوب هستند

«خیلی حال خوبی دارم در کنار این بچه‌ها در مسابقه بزرگ ستاره‌ساز.» حسین اسدی، مجری ستاره‌ساز همه بچه‌های ستاره‌ساز را به اسم و استان محل زندگی می‌شناسد. «فارغ از جنبه کاری، بچه‌هایی که ممکن بود هیچ وقت دیده نشوند، این فرصت را برای نشان دادن استعدادشان دارند. خدا را شکر می‌کنم که این برنامه بهانه‌ای شد که این بچه‌ها خودشان را نشان دهند.»

برنامه به صورت طبیعی انرژی زیادی از مجری می‌گیرد، ولی اسدی در طول ساعت‌های ضبط آیتیم‌های ستاره‌ساز، انرژی‌اش را از دست نمی‌دهد. «یکی از مهم‌ترین دلایلش بودن در کنار همین بچه‌هاست. دوپینگ من در واقع همین پسرهای خوب از سراسر ایران هستند که با امید به آینده تلاش می‌کنند و قطعاً در آینده اتفاق‌های خوبی برایشان خواهد افتاد.»

از فصل قبل ستاره‌ساز می‌گوید؛ از بچه‌هایی که از روستا آمده بودند. «مهدی اکبری، از روستای دوتیه سولای استان زنجان به آکادمی استعدادیابی ستاره‌ساز آمده بود. بچه‌ای که از هر فرصت و از حداقل امکانات استفاده و در زمین کشاورزی فوتبال بازی می‌کرد.»

او می‌آید و با این همه ستاره از همه جای ایران و در حضور کارشناس داوران حرفه‌ای، رتبه دوم را مال خود می‌کند. «این اتفاق بزرگی است. یکی از انگیزه‌های بزرگ من و یکی از دلخوشی‌های من در این برنامه بچه‌هایی هستند که ممکن بود هیچ وقت دیده نشوند. ولی این برنامه باعث شد بتوانند استعدادشان را نشان دهند و دیده شوند.»

یکی از بهترین خاطراتش را با اشاره به پسر نوجوانی که کنار دستش نشست، تعریف می‌کند؛ ایمان بلوچ زهی برایش یکی از بهترین خاطرات ستاره‌ساز است. «نه اینکه بچه‌ها بخوانند به او توهین کنند، ولی به هر حال در رقابت‌ها پیش می‌آید که می‌گویند مثلاً ما این تیم را راحت می‌بریم یا این بازیکن را می‌بریم. ایمان بلوچ زهی از شرکت‌کنندگانی بود که بچه‌ها پیش بینی می‌کردند راحت او را می‌برند. حالا اکثر آنها حذف شدند، ایمان تا مرحله ماقبل فینال بالا آمده.»

ایمان اسمی براننده برای این پسر است، چون به خودش ایمان دارد و اراده بسیار قوی. «آمد اینجا و خودش را بهتر و بیشتر پیدا کرد، ایمان جمله معروفی داشت که می‌گفت فکر نمی‌کردم این همه توانمندی داشته باشم. ایمان یکی از بهترین خاطره‌های زندگی‌ام شده.»

می‌شود یک قدم کوچک اما اثرگذار برداشت

هر قدمی در راستای توسعه اجتماعی ارزشمند است؛ حمایت از سرمایه‌های آینده این کشور به مراتب ارزشمندتر. سعید شمس، کارگردان ستاره‌ساز به «شهرود» می‌گوید: «ستاره‌ساز یعنی می‌شود حتی کار کوچکی کرد که اثرگذار باشد. همین قدم‌های کوچک از هر کسی به سهم خودش می‌تواند اثرگذار باشد.»

بعد از تمام شدن ستاره‌ساز چه اتفاقی قرار است برای این ستاره‌ها بیفتد؟ «متأسفانه من متولی بعد از این مسابقه نیستم. اینجا آکادمی نیست، یک برنامه و شو تلویزیونی است. البته خیلی دوست داشتم که این اتفاق بیفتد و فضای آکادمی داشته باشد و این استعدادها بعد از کشف رهسپار تیم‌های بزرگ بشوند. اما ماصرفا معرفی می‌کنیم و مابقی راه به امید خدا و شرایط و تلاش خود بچه‌ها بستگی دارد.»

گزارش «شهرود» از روزی که مسابقه استعدادیابی ستاره‌ساز میزبان تیم‌های فوتبال خیابانی مناطق کم‌برخوردار تهران بود

ایستگاه کشف نخبگان پا به توپ

سالش است. «از بچگی با برادر بزرگم فوتبال بازی می‌کردم که او به من گفت برو در یک تیمی بازی کن. حالا هم توانستم ببایم ستاره‌ساز.»

از محله هرندی آمده. «فوتبال برایم جدی است و انگیزه زیادی دارم که به آرزوهایم برسم و مثل مربی‌هایی که اینجا هستند، بشوم.»

کم‌وبیش کار هم می‌کند. «خیاطی می‌کردم. دوردوزی و اینا... الان یک ماهی است که نمی‌روم. سرکارگرم قبول کرد به خاطر باشگاه فعال سرکار نروم.»

به خاطر مادرم که شده فوتبالم را ادامه می‌دهم

ابوالفضل قربانی حرف‌هایش را با معناداری که در محله نمی‌گذاشتند بچه‌ها فوتبال بازی کنند، شروع می‌کند. «معتاد زیاد در محله ما هست؛ دوست دارم به آرزوهایم بزنم و مثل خداداد عزیز و وحید شمسایی شوم. دوست دارم با رسیدن به آرزوهایم مامان و بابام رو خوشحال کنم.»

چهارده ساله است، از شش سالگی فوتبال بازی کرده: «در خیابون با بچه‌های محل... یادم هست همیشه معتاد کنارمان بود و نمی‌گذاشت بازی کنیم. خیلی دوست دارم فوتبال را جدی دنبال کنم. چون آرزوی مامانم این است که در این ورزش به یک جایی برسم. به خاطر مامانم که شده فوتبالم را ادامه می‌دهم.»

دیده شدن کسانی که دیده نمی‌شوند

رضا شاهرودی، از داوران ستاره‌ساز است. در کنار خداداد عزیز، سیروس دین محمدی و وحید شمسایی. «اینجا استعدادیابی فوتبال انجام می‌شود. فلسفه ایجاد برنامه دیده شدن بازیکنان و علاقه‌مندان به فوتبال است، به خصوص کسانی که دیده نمی‌شوند. تنها در این فصل ستاره‌ساز حدود ۵۰ هزار ویدیوی کمتر از یک دقیقه‌ای از فوتبال پسر بچه‌های سراسر کشور دیدیم و از بین آنها ۵۰۰-۴۰۰ نفر دعوت شدند و در زمین فوتبال، مهارت و استعداد آنها محک خورد تا نهایتاً رسیدیم به ۳۰ برگزیده. بچه‌ها اینجا با هم مسابقه دادند و مرحله به مرحله جلو رفتند.»

ستاره‌ساز ایستگاه آخر برای استعدادیابی است؟

شاهرودی، ستاره پیشکسوت امروز فوتبال کشور که زمین‌های خاکی امامزاده حسن، خاطرات فوتبال خیابانی و گل کوچیک را برایش زنده می‌کند، می‌گوید: «قطعاً! ستاره‌ساز شروع

در منطقه همیشه به نیکی از او یاد می‌کنیم.»

مناطق جنوب شهر و حاشیه‌ای که از امکانات آموزشی و تربیتی خاصی برخوردار نبوده‌اند، همیشه در کشور ما خاستگاه کشف استعدادهاست ناب هم بوده‌اند. «دروازه غار و محله شهید هرندی هم یکی از محلاتی است که در آن استعدادها بی‌ظنیر عملی، فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و ورزشی داشتیم.»

در محله هرندی و دروازه غار چند سالی است که برای رفع آسیب‌های اجتماعی در آنها کمر همت بسته شده. «ما همه تلاش مان را می‌کنیم نسلی را که آینده‌ساز این محدوده جغرافیایی هستند، حمایت کنیم. برای همین هم بستری فراهم شده برای پرورش استعدادها آنها.»

برگزاری رویدادهای محلی برای کشف استعدادها در منطقه ۱۲

بچه‌های پایین شهر و مناطق کم‌برخوردار، مملو از استعداد، انگیزه، تلاش و استقامت‌اند برای اینکه بتوانند حق خودشان را در جامعه به دست بیاورند و به آن جایگاهی که هدف ذهنی‌شان است، نزدیک شوند. «این کار از طریق رویدادهای محلی و مسابقات دوره‌ای محلات منطقه ۱۲ پیگیری می‌شود. از جمله فوتبال محلات. امروز به دعوت برنامه ستاره تیم‌های محله‌های منطقه ۱۲ آمده‌اند تا ارزش‌ها و توانمندی‌هایشان را به رخ بکشند.»

سعادت‌ی دربار فرآیند انتخاب تیم‌ها توضیح می‌دهد: «مادر لیگ‌های محله‌ای در هر محله حداقل با ۱۰ تیم مسابقات محلی داریم؛ بعد برگزیدگان این تیم‌ها با هم مسابقه می‌دهند و در ادامه تیم‌های منتخب منطقه‌ای با مناطق مجاور. همین ایده خوشبختانه در منطقه ۱۵ و ۱۶ تهران هم پیاده می‌شود تا استعدادها فوتبال فرصتی برای نشان دادن مهارت‌ها و پرورش قابلیت‌هایشان داشته باشند. البته امیدوارم این طرح‌ها تکرار پیدا کند به همه تهران.»

شهرداری منطقه ۱۲ دو سال است لیگ فوتبال کودکان آینده‌ساز را برگزار می‌کند و با انرژی خاصی بر پرورش استعدادها و ورزشی در دختران نیز متمرکز است. «مطمئن هستیم با توجه به ورزش و نوجوانان، ظرفیت‌های بی‌ظنیری در آینده قهرمان‌سازی شهر و کشور داشته باشیم.»

سرکارگرم قبول کرد که به خاطر باشگاه فعال سرکار نروم

امیرحسین آهنگر یکی از بازیکنانی است که در تیم‌های محله‌ای منطقه ۱۲ شوت می‌زند؛ ۱۶

را می‌رویم؛ با یک تفاوت اندک. یک مربی جدید؛ وحید شمسایی هم در این فصل به تیم ما اضافه شده. سعی کردیم از فضای فوتسال هم استفاده کنیم.»

شمس به اینکه فوتسال کشور ما سوم دنیا است و در رنکینگ رتبه‌های برتر قرار دارد، اشاره می‌کند و استفاده از این ظرفیت برای استعدادیابی را غنیمت می‌داند.

علاقه بچه‌های ستاره‌ساز برای حضور در محله‌های کم‌برخوردار

ستاره‌ساز با هدف کشف و پرورش استعدادها فوتبالی‌ها در روزهای پایانی‌اش قرار دارد: «در این دوره برای تغییر حال و هوای بچه‌ها گفتیم خودشان پیشنهاد بدهند تا توجه به اینکه شرایط کرونا هست دوست دارند کجا بروند که خارج از چارچوب مسابقه و صرفاً برای سرگرمی و تفریح باشد.»

هر کدام مکان‌هایی را گفتند که مورد توجه‌شان بود. رأی‌گیری کردند. پارک ارم، پارک آبی و... «خیلی برایم جالب بود، کوره‌پزخونه و محله‌های کم‌برخوردار جزو چهار انتخاب اول بچه‌ها بود. دوست داشتند به این محله‌ها بروند و با بچه‌های آن محله‌ها بازی کنند. متأسفانه به دلیل شرایط کرونا نتوانستیم آنجا حضور پیدا کنیم، اما یک کار دیگر کردیم.»

«فوتبال خیابانی» تیم‌های متشکل از بچه‌های محله‌های پایین شهر که توسط شهرداری منطقه ساماندهی شدند. تیم‌هایی که برای خودشان حرفه‌ای شده‌اند و لیگ برگزار می‌کنند. «وقتی فهمیدیم در این قالب استعدادها زیاد شناسخته شده‌اند، آن بچه‌ها را با افتخار به ستاره‌ساز دعوت کردیم. آنها امروز با منتخبین ستاره‌ساز بازی می‌کنند.»

قهرمان‌های جامعه اغلب از محله‌های پایین شهر بوده‌اند

علی محمد سعادت، سه سالی می‌شود که شهردار منطقه ۱۲ تهران شده؛ قبل از آن هم یعنی از سال ۹۴ در منطقه ۱۲ تهران به شهروندان خدمت‌رسانی می‌کند. شهرداری یک منطقه از شهر چرا باید به برنامه استعدادیابی ستاره‌ساز بیاورد؟ او به همراه بچه‌هایی آمده که فوتبال را در خیابان یاد گرفته‌اند و تمرین می‌کنند. «مناطق جنوب شهر و مناطق مرکزی شهر همیشه محل پرورش قهرمان‌ها و استعدادها بزرگی در تاریخ ورزش و تاریخ اجتماعی پایتخت بوده است. جهان پهلوان تختی یکی از بزرگترین افرادی است که ما

راضیه زگری پسر بچه‌های ۱۵-۱۴ ساله حال و هوای بچگی را پشت سر گذاشته‌اند، بازیگوشی‌های قبل را دیگر ندارند، رفتارهایشان بالغ شده و نگاه‌شان به همه چیز دقیق‌تر دارند. کم‌کم راه زندگی‌شان را پیدا می‌کنند. تحقق آرزوها و تلاش برای رسیدن به پرزنگ‌ترین هدف ذهنی در این سال‌هاست که برایشان جدی می‌شود؛ در این میان عده‌ای امکانات و حمایت‌های اطرافیان را برای رسیدن به آرزوهایشان و عده زیادی هم نه. رسیدن به آن هدف مشخص در ظاهر برایشان نشدنی است، اما اراده و سختکوشی، سد‌ها را می‌شکنند. پس می‌جنگند تا آینده‌ها را امروز بسازند.

آمده‌اند تا آرزویشان را از امروز بسازند

احمد رضا ازگیلان آمده، افشین از گلستان. سلیمان بچه شهریار است و ایمان از قلب سیستان و بلوچستان و مجتبی از خوزستان خودشان را به پایتخت رسانده‌اند، پوریا اهل فارس است، حسین آقا هم از آذربایجان غربی، فراخوان یک مسابقه آکادمی طور برای استعدادیابی در رشته فوتبال کافی بود تا هزاران پسر نوجوان فوتبالی‌شان خود را برای دیده شدن و پرورش استعداد امتحان کنند. آنها امروز در سومین دوره مسابقه استعدادیابی ستاره‌ساز کنار هم هستند تا آرزویشان را برآورده کنند.

فضا کاملاً پراثری است. رختکن شلوغ است و هر کسی دارد برای تمرین و مسابقه آماده می‌شود، در نگاه‌های خیره به مربی‌ها، هم تمرکز و دقت هست، هم غرور و استقلال طلبی. یک نیم‌روز را با یک بهانه زیبا سر ضبط برنامه تلویزیونی ستاره‌ساز حاضر شدیم؛ دعوت از تیم‌های فوتبال خیابانی از محله‌های کم‌برخوردار منطقه ۱۲ تهران؛ هرندی و دروازه غار.

نخبه‌های فوتبالی اینجا هستند

سعید شمس، کارگردان مسابقه ستاره‌ساز سرش امروز خیلی شلوغ است؛ برنامه علاوه بر عوامل و شرکت‌کنندگان و مربی‌ها و داوران ثابت، میهمان‌های عزیز دیگری هم دارد. «برنامه ستاره‌ساز با هدف استعدادیابی و کشف نخبه‌های فوتبالی تقریباً سه دوره و سه فصل است که فعالیت می‌کند. امروز در فصل سوم هستیم.»

دو فصل گذشته با هدف اینکه بچه‌های علاقه‌مند به فوتبال از سراسر ایران شناسایی و به جامعه فوتبال معرفی شوند، برگزار شد. اتفاق‌های خوبی هم رقم زد. «در فصل سوم هم همان مسیر